

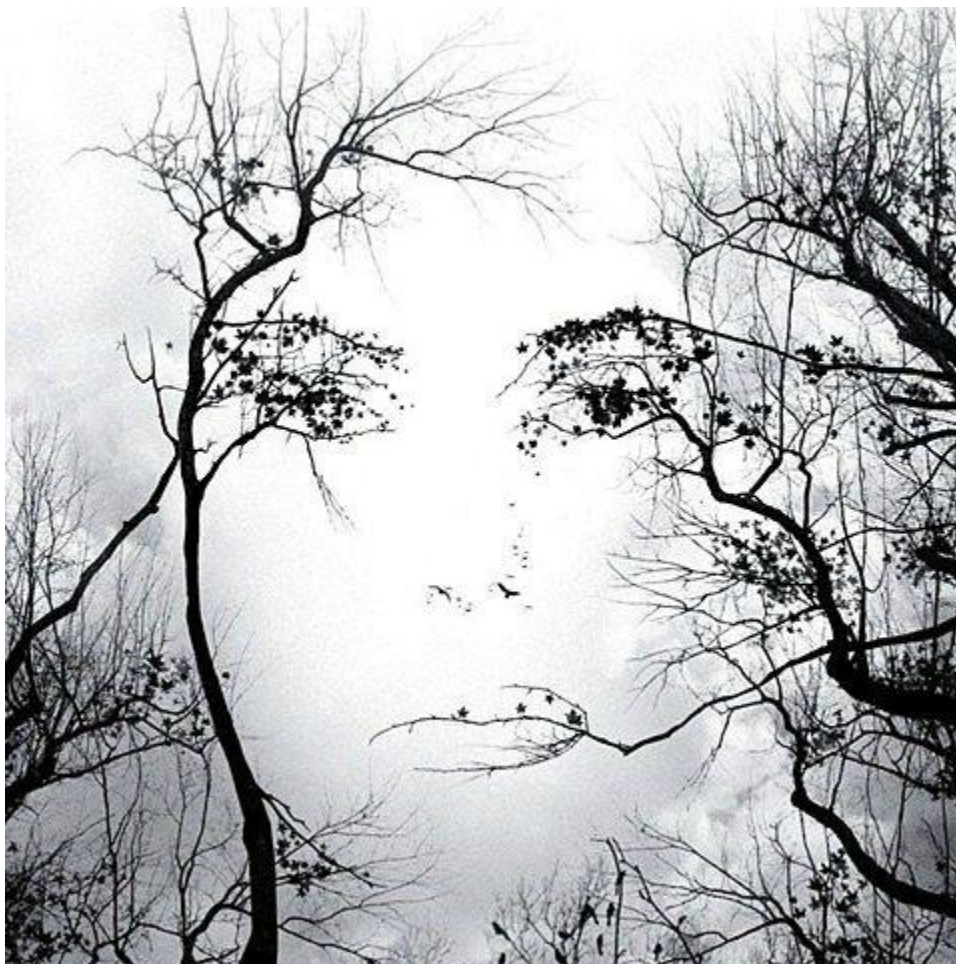
Светлана Йорданова Рашкова

ПРАЗНИЦИ – СТИХОВЕ

Русе
2016

- © Празници– стихове
- © Светлана Йорданова Рашкова , автор, 2016
- © Редактор, Светлана Йорданова Рашкова , 2016
- © Илюстрации от Интернет , 2016

Авторът на тази книга е носител на авторските права и неин издател. Никаква част от това издание не може да бъде копирана, възпроизвеждана, записвана, архивирана в информационни системи или предавана под каквато и да е форма или чрез каквито и да са средства, без предварително писмено съгласие на автора, с изключение на литературни критици и рецензенти. Неоторизираното възпроизвеждане, на която и да е част от това издание е нелегално и се наказва от закона. Печатницата, като трето лице НЕ носи отговорност при съдебни спорове, свързани с авторските права.

14 февруари 2015
Денят усмихва се от сутринта,
тъй както всички влюбени сърца.
Но Зимата е още тук,
пощипва ни със своя студ.
С Луната тихо се прощава,
до следващата нощ.
Прегърна Слънцето и затанцува,
флиртува с Утрото и със Деня.
Невидимите златни
нишки, преплита със
среброто на студа.
Завързва с тях
копнежи и въздишки,
любовни трепети
и буйна страст.

св.ВАЛЕНТИН

св.Валентине,
св.Валентине –празник за радост и мъка.
Мъка – това е любов.

Радост – отрова синяйна.
Весел празник Зарезан –
кой зарязан, кой засмян.
Трифон ли си, Дионисий
или Бакхус?

Валентин

или

Любов !

Важното е,че те има
и даряваш ни с Любов!
Днеска всеки се вдобрява,
влюбен е светът –

кой във мене,
кой във тебе,
кой във виното дори.
Весел празник,зимен празник
сгрей човешките души!

14 ФЕВРУАРИ

Чаша вино,
задължително – червено,
че този цвят е на кръвта,
която то възпламенява,
тъй както я разпалва любовта.

Бушуват страсти,
вихрят се копнежи.
Емоции разпалени за миг,
огньовете буйни стават.
Любов или пък ярост.

Лудешки танц
душата заиграва,
пропадайки,
възнасяйки се,
застиваща в екстаз...

Любов или пък ярост.
Огньовете буйни стават,
емоции разпалени за миг.
Вихрят се копнежи,
бушуват страсти.

Тъй както ги разпалва любовта,
която то възпламенява,
че този цвят е на кръвта,
задължително – червено,
чаша вино...

14 ФЕВРУАРИ 2014

Денят е влюбен
днес във мен.
Събуди ме с Зората,
целувка прати ми
по слънчев лъч
и ме заля със светлина.

Към нивите потеглиха
с любов,
лозята свои да подрязват,
за да получат
благослов
от Трифон,
Бакхус,
Валентин,
че виното е елексирът
на душата.
Разпалва буйната ни
кръв,
искрици праща във
очите,
сърце изпълва със
любов.

БЛАГОДАРНОСТ

8 март е ден на мама,
но какво да ѝ даря?
Та за грижата голяма,
аз да ѝ благодаря!
Ще ѝ дам искрица,
част от моите мечти!
Ще ѝ дам сълзица,
част от моите беди!
Глъдка въздух,
бъдещето мое!
Капка мъка,
от моята душа кървяща!
Шепа щедрост,
част от моето сърце
и любов, любов, която
във живота ме крепи!

В ДЕНЯТ НА ПРОШКА(ЗАГОВЕЗНИ)

Прощавам ви!
Минали, настоящи
и бъдещи мои врагове...
Че щом врагът си
ти възлюбиш,
духовно, душата ще расте.
Не може злоба и омраза
да тровят твоето сърце.
Със блага дума,
усмивка топла
и искрена любов,
облей отровата вековна
и ще намериш ти покой.
Блаженството да
си обичан,
да съзидаваш
и твориш.
О, земен свят!
Колко ти ще
си различен,
с човеци любещи
доброто и честта.
Към вас приятели
отправлям думите
за прошка:
“ Ако неволно,
съзнателно или пък не,
със нещо наруших
комфорта ви душевен...
Обичам ви!
и
Прошка ми дарете!
тъй както
Прощавам ви на вас!
Карез не дия,
а искам всеки
ден и час
със радост
да ви срещам аз.”

ПРОШКА

Любов е думата
за прошка,
и ако липсва тя
излишни са словата.
Прощавам
ви Приятели
със главно П
и вий на мен
простете,
че прошка иска се тогаз,
когато, любиш някой
и само милите за мен
ще тегнат на душата
дорде не ми простят...
А аз на них
Прощавам!!!

ЦВЕТНИЦА

Празник на цветята.
Не, това не е
балът на малката Ида,
това е нещо по-голямо.
ЦВЕТНИЦА – Пролет,
Възкресение и още нещо...
Надеждите от Лазарско наричане
и любовта на Възкресение.
Пробуждащата се природа
и търсеща любов.
Бъдете баш вий благословенни,
родени в свят човешки
и носещи за име,
понятно, като цвете.
Цветя или пък хора,
не ще да има избор,
Ако самият не
се привдигнеш
като Лазар сам!

НАСТРОЕНИЕ

Дъждецът си ръми,
ръми, ръми...
Измива пролетно града.
В нюанси на зелено,
великденска премяна
му облича, изпъстрена
със шарени цветя.
Небето си е сиво,
стоманено и мрачно,
но веселото пролетно зелено
го прави някак си
одухотворено.
Здравей! – му казват
бухнали дървета.
Белите цветчета
посипват се,
снежинки същи.
Весели гласчета,
мънички крачета
тревите нагазват,
нищо, че са мокри,
цветчета събират,
върбица заплитат.
Шарени венчета,
ореоли същи
лазарки закичват.

ЛАЗАРКА(на Дорияна)

Малка Лазарка
си днес,
бабина отмяна,
ще сплетем венче
със теб,
втъквайки във него:
здравецът за здраве,
детелина за късмет,
лаленце за любов,
люлякът за щастие,
върбичката за благослов.
Кошничката със яйца,
в миг ще засияе,
грейва твоето личице,
с цветното венче.

ВОСКРЕСЕНИЕ

Христос,
човек –адепт,
поел вината
на народа.
А
той (народа)
охулил го,
разпънал го,
и
го прокълнал!!!
Но
той
възкръснал!!
И
същият тоз народ
запява песен друга.
Ти наш си бог!
Ти наш си бог!
Ти наш си бог!
И
ний те
любим!!!

ВЕЛИК ДЕН

Шарени великденски яйца,

шарени души.

Писани със цветовете на дъга
след пролетния дъжд.

Весели дечица,
грейнали слънца.

Малки, чудни божества,
створяващи живот.

Христос Воскресе! –
Воистина Воскресе!

Да бъдат дните ни благословени!

Да бъде празника честит!

Държавата ни да Възкръсне!

Че тя досущ, като Христос
предадена, продадена и

рзпната на кръст е!

Христос Воскресе!

И нека ний да възкресим

чвещината в нас,

доброто у човека,

голямата любов!

Христос Воскресе!

АБВ (24 май)

Аа, Бб, Вв, Гг, Дд, Ее, Жж, Зз,
Ии, Йй, Кк, Лл, Мм, Нн, Оо,
Пп, Рр, Сс, Тт, Уу, Фф, Хх, Цц,
Чч, Шш, Щщ, Ъъ, Ьъ, Юю, Яя

30 букви, но наши Родни...
Отделят те от целий Свят
и въпреки това – Светът е твой.
Слова благословени,
като река се леят...
Бълбукат, като извор чист
и сещаш свободата своя,
че своите слова редиш.
Изпяваш мъка и утеха,
лелееш радост и тъга...
Улавяш звуците природни,
рисуваш – красота.
Със А възкликваш във почуда
и Бог със Б благословиш,
а В изписва твойта Вяра,
в живота шарен и красив.
Ж пърха, като пеперуда
и карате да си щастлив,
люлеейки живот в ръцете,
със О омаян от звукът
на чан, на гайда, на кавал;
на тъпан и гъдулка.
Люлееш шарената люлка,
събрала в себе си живот,
ухания и цветове -
на морски бряг, на бор висок,
на ширнало поле...
Това е нащо – АБВ.

Юни - детски празник!
Хей, човече...
Чудното вълшебство
в себе си открий...
Пеперуда пърхаща
е във теб детето,
поривите чисти - дъгата в небето,
литнали балони - твоите мечти!!!...

ЮНИ

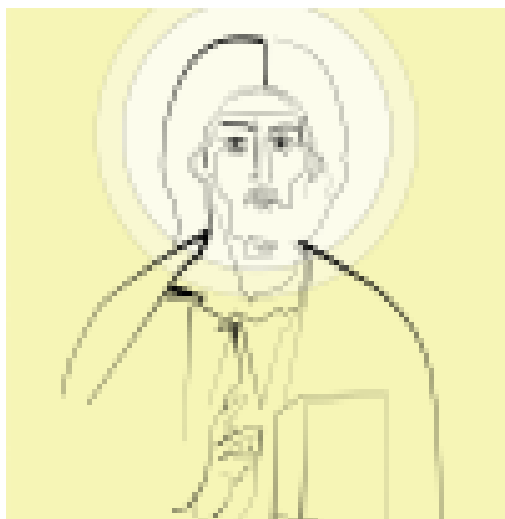

Едно пораснало дете
сълзи пред твоя праг зарони...
Очаква да получи то
във шепа шарени бонбони.
Но ти поднесе му букет
от пъстрите балони.
Усмихна се и зареди
един червен - сърце пламтящо;
един зелен – гори, трева, оазис;
а ето син – коприна от небето
в прегръдка с жълт – луна огромна;
оранж – пулсиращото слънце
и охра тиха – хлебните жита;
зелено-синя - морски дълбини;
лила – далечен хоризонт,
трептящ от лятна мараня...
Прегърнати, като дъга
политнаха във висинето
на човешката мечта...
Летеше блянът за успех,
копнежът за любов гореща,
мечта за здраве и късмет,
гнездо семейно,
огнище топло,
където изтерзаната душа
покоят да намери
загърнала се в своята
самота...

ЕНЬОВДЕН
Вили, Вили, Самовили,

77 (седем,седем)билки свили,
половинката завили
в пукналата се зора.
Капчица роса отпили
гмурнали се във трева.
Тихо думи заредили
за човешки чудеса:
Като змия пепелянка,
да избяга зло от тук
и да пукне от заранка
черна чума, черна дума.
Вихър болести да помете,
здраве всеки да даде!
Разумът да надее,
птица песен да за пее.
За голямото добро,
да се хванем на хоро.
Слънчеви лъчи заплитат
момци млади и засмени.
В люлка бързо ги оплитат
моми алени, червени.
Дъга – пъстра въртележка
Еньо врътка и нарежда:
Има някаква надежда
щом се лято възцари
и търкулна колелото
на човешките съдби.

Спасов ден – Великдена
на мъртвите,!
така ми каза мама.
Яйца се шарят,
както шарени
са техните души.
Замесвани години дълги
и трупаци в тестото знак,
така и ний
раздаваме за всяка
парченце козунак.
Омесваме си спомените
стари,
изграждани перди
със тях...
Усещаме, че са
в сърцата ни
и винаги ще бъдат
с нас...

БЪДНИ ВЕЧЕР

Бъдни вечер,
като Бъдните
години
всек път е
той различен...
Бъдникът пращи
и пука, пламъци
разпалва,
та да има
вред сполука,
топлина, уют
и дом.
Щастие, късмет,
добро,
да огрее всеки.
Мир и сговор,
и любов
да летят
през Вековете...

КОЛЕДНО НАСТРОЕНИЕ

Много е красиво
с този скреж отвън.
Финните дантели
от малки снежинки,
гирлянди правят
от тролейни жици.
С премяна ефирна
дървета покриват,
по тревата захар
някой е разсипал.
Приказно вълшебство
в квартала е скрито.
Слънцето, Студът
поглежда сърдито,
само да посмее
днес да се засмее...
Лютата зима
ще се развилнее:
Кой с усмивка топла
светът ѝ разваля?
Ех, чудни,
вълшебни,
Коледни дни!
Децата мечтаят
за сняг и шейни...
Врабченцата искат
слънчеви лъчи.
Големите хора,
забързани все,
не виждат простора
от зимно небе.
Поспрете,
поспрете!
Светът усетете!
С усмивка дарете
побелелият град,
с ръка усетете
студеният цвят.

РОЖДЕСТВО

Коледа!
Где ли тук
вълшебството е скрито?
Що е туй,
новородено Божество?...
Силите природни
се търкулват
и завъртат
време в колело...
Ин и Ян
балансите са в него,
техните падения
и висоти
правят нашите
сезони.
Несъзнателно дори,
дните отброяваме
чрез тях.
Рождество!?!
Раждане на
ново Слънце!
Раждане на
нов човешки
Цикъл!
Раждане
на ново Божество,
Новата година!!!...

НАРИЧАНЕ

Сурва весела година!
Старата си веч замина.
Новата стои на прага
и какво ли тя ни стяга?
Щур купон ли ни приляга
или тиха вечер – блага?
Със здраве тя да ни дари,
с друго ще се справиме сами.
Китни да са ни полята,
а пък радостни децата.
Вредом щастие, любов
да е нашия благослов.
Зло под камъка да спи
в Тилилейските гори!
Сурва весела година!
До година, до амина!

НОВОГОДИШНО

Що ли в нашата Родина,
пак пристигна Новата Година ?
Стара, нова все е тая
и не му се вижда края....

Нищо тук не се променя !!!

Игра

на

думи

е това .

Не сбъднат блян или копнеж.
Живот живян, не доживян.

Все чакаме Промяна,
а тя

я няма,

няма,

няма